

carrinde m. Carrindó

carrindó -ona adj. Mancat de
distinció, ^{de} consistència, d'originalitat.

Una obra carrindona. Un autor
carrindó. | Subst. És un carrindó

carrindonade f. Acció o pe-
sante pròpies d'un carrindó;
qualat

carrindonament adv. D'una ma-
nera carrindona.

carrindoneria f. Qualitat de
carrindó || Carrindoneria

carrindovejar v. intr. Virar
a carrindó, ésser més o menys car-
rindó

carrinya ~~una~~ adj. i m. if. Mal
geni